[Boligministeren.]

Hr. Wilhjelm vil begrænse ejerboligmulighederne mest muligt i den ældre boligmasse. Hans grundindstilling harmonerer ganske godt med regeringens udgangspunkt i sagen, nemlig at søge gennemført loven om boligfællesskaber alene. Til forskel fra hr. Wilhjelm og andre mener jeg imidlertid også, at vi har tjent dette grundsynspunkt bedst gennem de væsentlige begrænsninger i det radikale ejerlejlighedsforslag, der nu indgår i betænkningen. Alternativet havde jo været at få det oprindelige forslag gennemført uændret. Hr. Wilhjelm må være enig med mig i, at der ud fra vore synspunkter er tale om ganske væsentlige forbedringer.

Jeg vil også gerne knytte nogle kommentarer til enkelte af ændringsforslagene. Forslaget om at undtage nye købere af ejerlejligheder fra de gældende skattemæssige ejerboligregler kan jeg selvsagt ikke gå ind for. Ejerboligernes skattemæssige status indgår i boligforliget af 1974, og ejerboligernes forhold skal løses under ét ved en gradvis afvikling af de skattemæssige fordele for nye ejere og en tilsvarende afvikling af skattemæssigt overskud for folk, der har ejet deres bolig i mange år.

Jeg kan heller ikke gå ind for hr. Wilhjelms forslag om, at kvalitetskravene skal være opfyldt ved lovens gennemførelse, for at en ældre ejendom kan opdeles. Jeg har den opfattelse, at faren for misbrug på det område ikke er så stor, som den gøres til. Arbejderne skal være udført i alle lejligheder inden opdelingen. Der er tale om forbedringer, som også lejerne normalt skulle være interesseret i, og lejerne er jo beskyttet mod lejeforhøjelser, der går ud over, hvad forbedringerne med rimelighed kan betinge. Bemærkningerne om fupmodernisering havde måske været gyldige før de ændringer, som regeringen i forrige periode fik gennemført.

Forslaget om, at loven om boligfællesskaber skal gælde fra lovforslagets fremsættelse, finder jeg ikke rimeligt. Det ville jo ramme ikke blot dem, der har solgt anparter, men også dem, der har købt og indrettet deres tilværelse derefter. I hvert fald er det udelukket at gå så vidt, at vi straffer personer, der har indgået lovlige aftaler, mens lovforslaget er blevet behandlet. Det er i øvrigt mit indtryk, at ejere, der ikke var i gang med anpartssalg inden fremsættelsen, har holdt sig tilbage, mens lovforslaget er blevet behandlet.

Forslaget om at lade lovforslagets § 1, stk. 2, og § 2, stk. 2, udgå vil indebære, at det ikke bliver tilladt at sælge en anpartslejlighed til en lejer. Baggrunden for disse undtagelser fra forbuddet mod anpartssalg er jo den, at lejerne er beskyttede i salgssituationen. Der har især været tænkt på ejendomme, hvorfra anpartssalg var i gang inden lovforslagets fremsættelse. Jeg kan ikke tiltræde ændringsforslaget, men vil gerne være med til at overveje, om ikke reglerne bør begrænses til ejendomme, hvorfra der er solgt anparter, således at reglerne ikke kan bruges til at omdanne flere ejendomme, herunder ejendomme, der ikke opfylder kvalitetskravene, til anpartslejligheder.

Dernæst skal jeg vende mig til de direkte spørgsmål, der er stillet her under debatten. Fru Kirsten Jacobsen henviste til et ordskifte eller en gennemgang af ændringsforslagene og lovforslaget ved et samråd, og jeg kan klart sige, at hvis der er tale om ensartet opvarmning ved gas eller el af samtlige lejligheder med fyret beliggende i den enkelte lejlighed, så er det muligt at opdele, hvorimod det, hvis der er tale om oliekaminer, sådan som loven er indrettet, ikke er muligt at opdele.

Der blev spurgt, hvad der skulle ske, hvis vurderingsmændene ikke blev enige. Jeg vil først sige, at vi er jo, som der også er blevet redegjort for, i gang med at udarbejde retningslinjer for vurderingsmændenes arbejde, og det er retningslinjer, der skulle gøre det muligt, at der opnås enighed, og vi forudsætter, at der opnås enighed vurderingsmændene imellem.

Til hr. Kaj Hansen vil jeg kun gøre den bemærkning, at jeg synes, de bemærkninger, hr. Kaj Hansen havde til ændringsforslagene, ganske klart var en markering af, at hr. Kaj Hansen også mener, at det, der nu er sket, er en forbedring i forhold til det oprindelige forslag. Jeg synes, det var en ganske klar markering af, at de ændringsforslag, der her er gennemført i kraft af, at socialdemokratiet er gået med, har været med til at begrænse det, der ellers ville være sket, og det siger jeg da hr. Kaj Hansen tak for.

Hr. Wilhjelm omtaler både her i salen og i